

HET COLLEGE VAN BEROEP VAN DE NVO NEDERLANDSE VERENIGING VAN PEDAGOGEN EN ONDERWIJSKUNDIGEN

Uitspraak betreffende het beroep tegen de uitspraak van het College van Toezicht van de NVO van 31 augustus 2009

Beide partijen in de behandeling in eerste aanleg gaan in beroep tegen deze uitspraak.

De heer Z. te A., hierna te noemen: appellant

Versus

Mevrouw Y. te A., hierna te noemen: verweerster

Het College van Beroep baseert zich bij de behandeling van dit beroep op de beroepscode van de NVO en het Reglement voor het College van toezicht en het College van Beroep van de NVO.

Het College van Beroep beslist in deze zaak conform zijn taakstelling in artikel 3.1 van het bovengenoemde Reglement, waarin staat dat het College van Beroep onderzoek doet op grond van de klacht, vervat in het beroepschrift. Daarbij kan het College van Beroep de uitspraak van het College van Toezicht bevestigen, wijzigen, dan wel vernietigen. Het College van Beroep komt daarmee tot een definitief eindoordeel.

Deelnemende leden van het College van Beroep van de NVO bij de beoordeling.
Mevrouw dr.mr. M.E. Kalverboer, voorzitter
Mevrouw drs. E.H.M. Loykens, lid
De heer drs. M. Faas, lid

1. Verloop van de procedure tot nu toe

Op 31 augustus 2009 heeft het College van Toezicht (hierna: CvT) van de NVO uitspraak gedaan naar aanleiding van het klachtschrift van appelland, gericht tegen verweerster. De klacht is gedeeltelijk gegrond verklaard en de maatregel van waarschuwing is opgelegd. De uitspraak is aan partijen toegezonden op 16 september 2009.

Tegen deze uitspraak komt appelland in beroep bij brief van 10 november 2009 en aanvulling daarop bij brief van 14 december. Verweerster komt eveneens in beroep tegen de uitspraak bij brief van 29 oktober 2009, ontvangen op 12 november 2009. Beide partijen geven eveneens in een verweerschrift hun reactie op het beroep van de andere partij aan. Appelland bij schriftelijk verweer d.d. 4 januari 2010. Verweerster doet dit in haar brief van 28 januari 2010.

De behandeling van beide beroepen wordt gecombineerd. In het kader van de behandeling van het beroep heeft het College besloten de zaak te beoordelen op basis van de schriftelijke stukken. Beide partijen bleken niet in elkaars bijzijn gehoord te kunnen worden. Derhalve is afgezien van het houden van een hoorzitting.

2. Ontvankelijkheid

Appelland heeft tijdig een gemotiveerd beroepschrift ingediend tegen de uitspraak van het CvT. Het beroep voldoet aan het vereiste, gesteld in artikel 4 van de Beroepscode en het artikel 5.1 van het Reglement van het College van Toezicht en het College van Beroep met betrekking tot het indienen van een beroepschrift. Appelland is dan ook in zijn beroep ontvankelijk.

Verweerster heeft tijdig een gemotiveerd beroepschrift ingediend tegen de uitspraak van het CvT. Het beroep voldoet aan het vereiste, gesteld in artikel 4 van de Beroepscode en het artikel 5.1 van het Reglement van het College van Toezicht en het College van Beroep met betrekking tot het indienen van een beroepschrift. Verweerster is dan ook in haar beroep ontvankelijk.

3. De feiten en het verloop van de gebeurtenissen

Voor de beoordeling van het beroep gaat het College van Beroep uit van de feiten zoals deze zijn vastgesteld door het College van Toezicht en niet weersproken zijn door partijen. Hieronder zijn deze ingelast.

Klagers Zoon, hierna te noemen: X., leerling in de mbo-opleiding ICT-beheer, tweede jaar, snelle stroom, wordt op 6 oktober 2008 door de schoolleiding van het ROC voor 5 dagen geschorst in afwachting van een door de schoolleiding te nemen besluit over al dan niet verwijderden van X. X. is in april 2008 17 jaar geworden. X. krijgt de opdracht om tijdens de schorsing een zelfreflectieverslag te schrijven. Op 10 oktober vindt er een gesprek plaats tussen X. en de opleidingsmanager en de leerling-coördinator. De schoolleiding spreekt uit dat voortzetting van de onderwijsovereenkomst alleen onder voorwaarden mogelijk zou zijn. Terugkeer en toegang tot lesactiviteiten worden X. voor onbepaalde tijd uitdrukkelijk ontzegd. Voortzetting van de onderwijsovereenkomst wordt afhankelijk gesteld van een besluit, te nemen na advies van verweerster. Dit advies moet de schoolleiding helpen bij het vinden van een antwoord op de vraag of X. voldoende competent is om zelfstandig als ICT beroepsbeoefenaar te functioneren. Op verzoek van de coördinator van de ICT-opleiding, in overleg met de opleidingsmanager, komt er contact tot stand tussen X. en verweerster, werkzaam als orthopedagoog bij het ROC. Verweerster voert in de periode van 16 oktober tot en met 5 november 2008 twee gesprekken met X. X. maakt op voorstel van verweerster een aantal verslagen, onder andere over zelfreflectie en over empathie. Zij stelt X. voor dat hij, zolang hij in afwachting is van de beslissing van de schoolleiding, een maatschappelijke stage vervult. Op 3 november 2008 vindt op verzoek van klager een gesprek plaats tussen hem en verweerster en de leerling-coördinator. X. meldt op 5 november schriftelijk aan verweerster dat hij continuering van de contacten niet langer op prijs stelt en deze voor beëindigd houdt. Het ROC verklaart de onderwijsovereenkomst onder voorwaarden te willen voortzetten met ingang van 10 november 2008. Op 12 november 2008 geeft klager schriftelijk te kennen dit aanbod niet te accepteren en hij verlangt uitvoering van de onderwijsovereenkomst. Op 18 november 2008 wordt X. door zijn moeder bij de schoolleiding ziek gemeld. Het ROC deelt klager op 25 november 2008 schriftelijk mee dat zij niet bereid zijn om de voorwaarden verbonden aan X.'s terugkeer op het ROC te wijzigen of te herroepen. Op 30 november 2008 meldt klager schriftelijk dat hij niet akkoord gaat met het onderwijsaanbod en hij eist onmiddellijke terugkeer van X. naar zijn klas en de onderwijssituatie van voor de schorsing. In een brief van 3 december 2008 verklaart de schoolleiding dat X. met ingang van 8 december 2008 zijn opleiding kan hervatten in de groep waarin hij bij aanvang van het schooljaar startte. Klager is niet tevreden over het handelen van verweerster en dient een klacht in bij het College van Toezicht. Dit College doet uitspraak op 31 augustus 2009, waarvan de inhoud hier als ingelast wordt beschouwd.

4. Beroepsgronden van beide partijen

Hieronder worden de gronden van de twee beroepen aangegeven.

Allereerst, onder 4.1., wordt het beroep van appelland behandeld, en meteen daarna het verweerschrift hierop van verweerster.

Onder punt 4.2. wordt het beroep van verweerster behandeld, en meteen daarna het verweerschrift hierop van appelland.

4.1. Het beroep van de heer Z. (hierna appelland)

Appelland voert drie beroepsgronden aan.

1. Hij is het niet eens met het CvT in de overweging dat de klacht ongegrond is dat verweerster haar beroepsmatig handelen onvoldoende heeft gericht op het welzijn en het belang van haar cliënt en in gebreke is gebleven zijn rechten als deelnemer aan het onderwijs en als cliënt te respecteren. hij bestrijdt de overweging van het CvT dat zij in redelijkheid heeft gehandeld door te bedingen dat haar cliënt, noch tijdens de gesprekken noch na haar advies op grond van die gesprekken, van school verwijderd zou worden en zich zo handelingsvrijheid ten opzichte van de schoolleiding heeft verschaft. (o.m. art. 7, 11 lid 2, 19 lid 2 BC)
2. hij is het niet eens met de stelling van het CvT dat met de instemming voor een eerste en tweede gesprek zij de opdracht in redelijkheid heeft kunnen aanvaarden en voortzetten. (art. 14 en 17 BC)
3. hij stelt dat het CvT een aantal klachten ongegrond verklaart zonder nadere onderbouwing, daar waar het gaat om zijn klacht dat verweerster bij de uitvoering van de opdracht onzorgvuldig is geweest in de naleving van de voorschriften en de grenzen van haar beroepsuitoefening onvoldoende heeft bewaakt. (o.m. art 6 lid 2, 7 lid 1 en 4, 10, 15, 19, 23)

Daarnaast klaagt hij over het feit dat het CvT geen uitspraak heeft gedaan over het feit dat verweerster door haar gedragingen afbreuk heeft gedaan aan het beeld van en het vertrouwen in haar vakgenoten.

Voor deze beroepsgronden voert hij de volgende argumenten aan:

Ad 1.

X. is uitgedaagd en aangemoedigd tot netwerksabotage door minimaal enkele leerkrachten. Eén leerkracht heeft hem daarop aangegeven als aanstichter en uitvoerder van de sabotage. Hij is daarop geschorst voor 5 dagen, bedreigd met het voornemen aangifte te doen, geïsoleerd en vervreemd van zijn klasgenoten, gehinderd in het volgen van zijn leerweg en onder dwang gezet, door uitsluiting van de lessen en desnoods beëindigen van zijn opleiding, het gesprek aan te gaan met verweerster. Hij stelt dat verweerster zich de opvattingen van het onderwijsteam hierbij eigen heeft gemaakt. Zij deelt blijkbaar de opvattingen over het opschorten van de onderwijsovereenkomst en is verstrikt geraakt in de opzet om X. zo spoedig mogelijk van school te verwijderen.

Ze heeft geen duidelijk omschreven opdracht en laat na om voorwaarden te stellen aan haar instemming en gaat het gesprek aan met X.

Volgens appelland distantieert verweerster zich ten onrechte van de door de schoolleiding genomen beslissingen over de schorsing en heeft zij verzuimd de schoolleiding te wijzen op mogelijkheden die het schoolreglement biedt om herhaling van de gedraging te voorkomen.

Hij vindt ook dat verweerster niets heeft gedaan tegen de bedreiging van de teammanager om X. van school te zullen verwijderen en van het voornemen aangifte te doen van de sabotage. Ook vindt appelland dat verweerster niets heeft gedaan om te verhinderen dat de sociale integriteit van X. wordt aangetast door de leerkrachten, die hem zijn rechtmatige plaats in de klas ontnemen en hem geen plek gunnen tussen zijn klasgenoten.

Appelland ziet een discrepantie in de stellingen over de handelingsvrijheid die verweerster zou hebben bedongen. Stelling van verweerster zou zijn dat zij bedongen heeft dat X. tijdens het begeleidingstraject niet van school zou worden gestuurd. Het CvT veronderstelde dat zij aan de aanvaarding van de opdracht de voorwaarde verbond dat X. noch tijdens, noch na de gesprekken alsnog van school gestuurd zou worden.

Het CvT heeft dit volgens appelland niet kunnen vaststellen omdat verweerster hier geen aantekening over heeft gehouden. Appelland stelt dat zij X. ook niet van deze voorwaarde op de hoogte heeft gesteld. Hij stelt verder dat verweerster niets heeft ondernomen terwijl ze wist van gedragingen en besluiten van het onderwijsteam, die bedreigend en schadelijk waren voor X.

Ad 2.

Appelland ziet verschil tussen een gesprek en een professionele relatie. De laatste kan, zoals hij art 17 BC interpreteert, alleen met toestemming worden aangegaan als de cliënt de beslissing hiertoe geïnformeerd, in vrijheid en verantwoord kan nemen.

Daarnaast constateert hij dat het CvT blijkens haar overwegingen, vond dat de opdracht onvoldoende duidelijk was. Appelland stelt daarop dat dan niet aangenomen kan worden dat X. op een voor hem begrijpelijke wijze is geïnformeerd over de aard en het doel van de professionele relatie zoals art 15 BC voorschrijft.

Het feit dat het stagevoorstel X. overviel geeft aan dat hij onvoldoende op de hoogte was van de voorgenomen werkwijze en te hanteren methoden.

Verweerster bestrijdt niet dat ze X. niet heeft ingelicht over haar gebondenheid aan de beroepscode, hem niet op zijn rechten en mogelijke neveneffecten heeft gewezen en hem niet heeft ingelicht over de wijze waarop de relatie zou worden beëindigd.

Appelland constateert dan ook dat verweerster X. vooraf onvoldoende heeft geïnformeerd en niet voldaan heeft aan de vereisten van artikel 15.

X. heeft de relatie ook niet in vrijheid kunnen aangaan omdat weigering vermoedelijk geleid zou hebben tot verwijdering van de school. Vanwege deze voor hem onaanvaardbare gevolgen voelde hij zich gedwongen de gesprekken aan te gaan.

Ad 3.

Het CvT stelt dat het begeleidingstraject door cliënt en met instemming van klager is afgebroken en dat verweerster niet onzorgvuldig heeft gehandeld door haar cliënt geen evaluatie aan te bieden. Appelland geeft aan dat verweerster geen evaluatie heeft aangeboden noch vastgelegd in haar

dossier. Volgens art. 10 en 23 moet de pedagoog de professionele relatie bij beëindiging te evalueren en hier aantekening van maken.

Appellant vraagt zich af of de methode van toetsing van de hypothese (dat X. de competentie bezat om zijn opleiding nog een jaar sneller af te ronden) door middel van een korte maatschappelijke stage voldoet aan de eisen van kwaliteit van beroepsmatig handelen zoals met de Beroepscode wordt gewaarborgd.

Hiermee heeft zij volgens appellant niet de vereiste zorgvuldigheid in de naleving van de voorschriften betracht en onvoldoende de grenzen van haar beroepsmatig handelen bewaakt.

Appellant vraagt het College van Beroep om de uitspraak dat zij door haar onprofessionele gedrag en gebrekkige verantwoordelijkheidszin het aanzien en het vertrouwen in haar beroepsgroep ernstig heeft geschaad.

Het verweerschrift van mevr. drs. Y. (hierna verweerster)

Ad 1.

Verweerster geeft aan dat appellant een vertekend beeld van de situatie schetst. Er is inderdaad aangemoedigd om op zoek te gaan naar zwakke plekken in het netwerk, maar wel onder de uitdrukkelijke voorwaarde om met het geconstateerde naar de docent te gaan. Zij verwijst daarbij ook naar bijlage 1 van haar verweerschrift, waar het gaat over “ eerlijk en open zijn over ontdekte veiligheidslekken”. X. heeft de keuze gemaakt dit niet te doen.

Verweerster stelt dat de opmerkingen over meegaan in de opvattingen over het opschorten van de onderwijsovereenkomst geen doel treffen. Verweerster stelt dat het opschorten van een onderwijsovereenkomst niet tot haar bevoegdheden behoort. Zij kan daar dan ook niet op worden aangesproken. De onderwijsovereenkomst is, zoals zij stelt, ook niet opgeschort, maar op een andere wijze, namelijk met het begeleidingstraject ingevuld. Verweerster beschouwt het als een misverstand aan de kant van appellant, dat hij de onderwijsopdracht van de opleiding en de adviesopdracht van de orthopedagoog door elkaar haalt. Vanwege deze taakverdeling is verweerster niet verstrikt geweest in wat de appellant aangeeft als: de opzet om X. zo snel mogelijk van school te verwijderen.

Verweerster stelt dat zij in haar verweer bij de behandeling van deze klacht bij het CvT al voldoende duidelijk heeft gemaakt dat zij alleen maar gericht was op het welzijn en het belang van X. Zij heeft zijn rechten gerespecteerd, zijn keuzevrijheid vergroot en is meegegaan in zijn voorstel van een ICT stage bij een ziekenhuis. In haar reactie op de hoorzitting bij de behandeling door het CvT. heeft zij al aangegeven dat X. dankzij haar zelfs het voorstel kreeg om de studie versneld af te maken. Zij stelt dat X. vertrouwen toonde in haar doordat hij in het eerste gesprek zelf voorstelde dat zij informatie mocht inwinnen bij zijn vorige school.

Zij vindt het jammer dat appellant nog steeds het gevoel heeft dat X. tekort is gedaan.

Verweerster is met het CvT van mening dat zij zich juist wel de benodigde handelingsvrijheid tegenover de schoolleiding heeft verworven. Het gestelde hierover in haar verweerschrift van mei 2009 is door de opleidingsmanager schriftelijk bevestigd en bijgevoegd als bijlage 4 bij haar huidige verweerschrift.

Bevestiging van de stelling dat X. niet van school gestuurd zou worden is ook te vinden in de transcriptie van het gesprek van X. met de coördinator van de ICT opleiding in bijlage 2 bij het verweerschrift. Dat in de brief van de heer W. (bestuurssecretaris van de school) geen melding wordt gemaakt van dit voorbehoud komt omdat deze brief niet bedoeld was om haar inhoudelijke werk en de wijze waarop zij haar opdracht had verduidelijkt te beschrijven, maar om haar formele situatie op de school te verhelderen.

X. werkte goed mee in het traject en maakte niet de indruk van een geïntimideerde en bedreigde leerling.

X.'s oorspronkelijke leerweg was geen maatwerk, zoals appellant stelt, maar een gewone 3-jarige ICT opleiding op niveau 4. De motivatie om X. niet terug te willen plaatsen in zijn eigen klas kan verweerster volgen. Van vervreemding van zijn klasgenoten, zoals appellant stelt, was volgens verweerster geen sprake. X. bleek na het eerste gesprek met verweerster zijn klasgenoten al te hebben ingelicht over haar voorstel van een versneld traject.

Ad 2.

Wat betreft de instemming tot het aangaan van de professionele relatie stelt verweerster het volgende: uit de telefonische toezegging van X. over het aangaan van een professionele relatie en uit de gedragingen van X, zoals het meewerken aan de opdrachten, zelf het initiatief nemen om een leerkracht uit te nodigen bij een gesprek blijkt volgens verweerster meer dan een impliciete

toestemming van X. X. had de keuze om niet mee te werken. Verweerster stelt dat niemands vrijheid absoluut is. Er moet altijd een keuze gemaakt worden uit de mogelijkheden in een situatie. X. had door zijn handelen zijn vrijheid zelf beperkt.

Ad 3.

Wat betreft de methode om X. een korte maatschappelijke stage te laten lopen stelt verweerster het volgende. Dit voorstel overviel X. omdat hij zelf gefixeerd was op een eventuele ICT stage in het ziekenhuis en niet omdat hij onvoldoende geïnformeerd was over de werkwijze en methode, zoals appellant stelt. Verweerster heeft X. toen bedenktijd gegeven. Zij geeft aan dat het wellicht beter was geweest om direct met de ouders contact op te nemen. Zij achtte X. echter goed in staat om het overleg over dit voorstel in eerste instantie zelf met zijn ouders te voeren. Wanneer X. akkoord was gegaan met haar voorstel, waren er toetsbare hypothesen door verweerster geformuleerd.

Appellant geeft geen argumenten waarom deze methode geen goede zou zijn.

Volgens appellant heeft verweerster na beëindiging van de professionele relatie geen evaluatie gedaan en hier geen aantekening van gemaakt. Verweerster geeft aan dat zij bij het opgestuurde dossier het aanbod heeft gedaan aan X. om een toelichting te geven. Hier is niet op in gegaan. Verweerster heeft haar eigen handelen wel geëvalueerd. Zij heeft dit opgesteld met behulp van de gespreksverslagen en haar persoonlijke aantekeningen. Zij had niet de verplichting dit stuk aan te bieden. Het stuk is als bijlage bij het verweerschrift gevoegd.

4.2. Het beroep van mevrouw drs. Y. (hierna verweerster)

Verweerster tekent beroep aan tegen de beoordeling van het derde klachtonderdeel in de uitspraak van het College van Toezicht van 31 augustus 2009.

Zij is het niet eens met het oordeel van het CvT dat zij:

1. een onvoldoende duidelijke opdracht heeft aangenomen (art 19 BC)
2. onvoldoende dossiervorming (art 10 BC) heeft gedaan over aard en doelstelling van de gesprekken en onvoldoende informatie heeft gegeven over de werkwijze (art 15 BC).

Hier voert zij de volgende argumenten voor aan:

Ad 1.

Het CvT heeft zich hierbij mede gebaseerd op de brief van de ambtelijk secretaris van het College van Bestuur van de school, de heer W. Verweerster voert echter aan dat deze brief een toelichting is vanuit werkgeversperspectief, waarin taak en rol van de orthopedagoog wordt verhelderd. De opdrachtformulering zoals in deze brief genoemd is een interpretatie van de informatie uit de stukken die hij ter beschikking had. Verweerster vermoedt dat het CvT uitging van de veronderstelling dat de heer W. haar de opdracht heeft verstrekt. Dit was echter niet het geval.

De opdracht ontving verweerster van de opleidingsmanager (de heer V.) en de opleidingscoördinator (mevrouw U.). Zoals verweerster al in haar verweer aan het CvT heeft vermeld, kreeg zij op 10 oktober 2008 de opdracht per mail binnen van mevrouw U. In een daarop volgend telefoongesprek dezelfde dag heeft zij verduidelijking van de opdracht en extra speelruimte verkregen. Daarnaast heeft zij in een gesprek met de heer V. op maandag 13 oktober 2008 nadere verduidelijking gekregen. De opdracht luidde, zoals zij stelt: " advisering van het ICT team over een inhoudelijk vervolgtraject binnen het ICT onderwijs; daarbij was één route voor X. afgesloten, namelijk terug naar zijn eigen klas. Verder kreeg ik alle ruimte als ik maar na elk gesprek rapporteerde aan mevrouw U. Ik had ook de ruimte om te adviseren over een traject buiten de ICT opleiding, maar uit alle gesprekken was reeds gebleken dat X. door wilde gaan op de ICT opleiding van het Alfa-college".

Verweerster stelt dat zij hier niet tekort geschoten in de zorgvuldigheid die haar betaamt.

Ad 2.

Verweerster geeft aan dat in haar dossier over X. (bijlage 13 bij het oorspronkelijke klachtschrift van appellant) voldoende informatie staat over het feit dat en de manier waarop aard, werkwijze en doelstelling aan X. zijn uitgelegd. De doelstelling wordt kort beschreven. In het gespreksverslag van het eerste adviesgesprek met X. komt de doelstelling twee keer aan de orde: als het gaat over de uitkomst van het gesprek van X. met mevrouw U. Verweerster stelt dat de uitkomst was dat er eerst advies werd ingewonnen bij de orthopedagoog en daarom zat X. bij haar. De tweede maal is als X. de wens uit over hoe haar te formuleren advies (doel van de gesprekken) ingevuld zou kunnen worden. Wat betreft de aard van de gesprekken en de werkwijze stelt verweerster dat dit ook beschreven wordt in het dossier. De gesprekken zouden gaan over de keuzemomenten die X. heeft gehad en die hij nog zou krijgen. Hij zou dit uitdiepen in zijn reflectieverslag. Dit verslag zou als groeidocument aangevuld

worden door het beschrijven van de leermomenten tijdens de gesprekken met verweerster. Het zou tevens de basis zijn waarop verweerster het advies zou uitbrengen. In het dossier is te lezen hoe hier inhoudelijk aandacht aan is besteed. Verweerster stelt dat uit de adequate toepassing van X. in zijn reflectieverlag blijkt dat aard, doel en werkwijze direct in het eerste gesprek duidelijk zijn uitgelegd. Verweerster geeft aan dat in een handelingsgericht proces zoals dit de werkwijze nog niet meteen tot in detail door haar wordt uitgewerkt. Het proces kan na elk gesprek bijgesteld worden. Verweerster stelt dat het feit dat zij in de gespreksverslagen vermeld dat bepaalde zaken aan de orde komen inhoudt, dat X. is geïnformeerd over deze zaken.

Het verweer van de heer Z. (hierna appellant)

Ad 1.

Appellant is het niet eens met de stelling van verweerster dat het CvT er blijkens haar uitspraak ervan uit zou gaan dat de heer W. opdrachtgever was van verweerster. Het CvT schrijft immers in de paragraaf 'feiten en het verloop van de gebeurtenissen' dat zij het bevoegd gezag vertegenwoordigd ziet door de opleidingsmanager en dat de leerling-coördinator namens hem, voor het verlenen van de opdracht, het eerste contact heeft gelegd met verweerster.

Appellant geeft aan dat de heer W. in zijn brief de zienswijze van het bevoegd gezag weergeeft.

Appellant gaat er van uit dat hij zich voldoende heeft laten informeren over de aanleiding tot de schorsing en de daaruit voortvloeiende opdracht aan verweerster.

Appellant is het eens met de zienswijze van het CvT ten aanzien hiervan.

Ad 2.

Appellant geeft een letterlijke weergave van het verslag van het eerste gesprek met X. en de tekst van artikel 15 BC. Hij is het niet eens met de stelling van verweerster dat uit de weergave van de gesprekken blijkt dat X. inzichten verworven heeft als gevolg van haar uitleg over aard en doelstelling van de contacten en gesprekken.

Appellant geeft aan dat uit de contacten en gesprekken dan tevens blijkt dat deze moesten strekken tot verminderen van het wantrouwen van de leerkrachten, maar dat haar opdracht hiertoe geen directe aanleiding geeft.

Volgens appellant heeft verweerster niets ondernomen om de bedreiging voor X's welzijn en belang, die uitging van de vergeldingsdrang van de leerkrachten, weg te nemen.

Appellant verzoekt daarom tot de vaststelling dat zij heeft nagelaten dat te doen wat ter afwending van een voor hem schadelijke situatie nodig was (BC art. 11 lid 2).

Appellant meent dat de maatschappelijke stage niet kan gelden als een betrouwbare, gevalideerde en genormeerde onderzoeksmethode die kan helpen bij de advisering van een inhoudelijk vervolgtrajec binnen het ICT onderwijs.

Appellant stelt vervolgens dat in het dossier relevante informatie ontbreekt met betrekking tot de werkwijze, methoden, toe te passen middelen en de aard van de gegevens die zullen worden verzameld en vastgelegd.

Uit het verweerschrift bij de behandeling door het CvT blijkt volgens appellant dat verweerster zonder voorkennis van X. zijn dossier licht, zij doet integraal verslag aan de opleidingscoördinator van het eerste gesprek, overlegt met haar in plaats van met X. de vervolgstappen. Zij benadert zonder medeweten de netwerkbeheerder voor een ontmoeting met X., zij overlegt zonder kennisgeving aan X. met zijn mentor en medewerkster van de dienst loopbaan.

Appellant vraagt het College van Beroep de uitspraak van het CvT over dit klachtonderdeel in stand te laten en bovendien vast te stellen dat zij haar documentatieplicht onvoldoende is nagekomen.

5. Beoordeling van het beroep

5.1 De beoordeling van het beroep van de heer Z.

onderdeel 1.

Het College* overweegt hierbij het volgende:

- verweerster had en heeft geen bevoegdheid in de toepassing van de onderwijsovereenkomst. De voorwaarde die verweerster stelde met betrekking tot het niet verwijderen van X. tijdens en op grond van de gesprekken met haar maakt duidelijk dat zij zich handelingsvrijheid bedong tegenover de schoolleiding in het traject met X. Het College kan appellant niet volgen in zijn standpunt dat verweerster haar beroepsmatig handelen onvoldoende heeft gericht op het

* met College wordt bedoeld College van Beroep

welzijn en belang van haar cliënt. Verweerster handelde in redelijkheid binnen de bevoegdheden van haar functie.

Het beroep van appelland betreffende dit onderdeel wordt verworpen.

onderdeel 2.

Het College overweegt hierbij het volgende

- middels de instemming tot het aangaan van een gesprek is een start gegeven aan de professionele relatie van verweerster met X. In het eerste gesprek heeft X. zijn instemming niet herroepen en heeft toegestemd in een tweede gesprek.
- Verweerster heeft voldoende aannemelijk gemaakt dat er toestemming was, blijkens het begrip en de medewerking die X. toonde bij het uitvoeren van de opdrachten
- Het College kan de appelland niet volgen in zijn stelling dat X. zich gedwongen voelde de relatie aan te gaan en dat er daarom niet van toestemming sprake was. Geplaatst voor een keuze maakt ieder zijn afwegingen over de gevolgen van die keuze en dit kan met zich meebrengen dat het aantal opties beperkt wordt.
- Toestemming tot het aangaan van een professionele relatie betreft een geïnformeerde toestemming. De cliënt moet informatie krijgen over het doel van de professionele relatie en de middelen waarmee gewerkt wordt.
- Of en hoe zij X. heeft geïnformeerd over doel en werkwijze blijkt niet uit de stukken die verweerster heeft overlegd en onderdeel van haar dossier uitmaakten. Ook is niet duidelijk of zij X. heeft geïnformeerd over de aard van de gegevens die zij zou verzamelen en over de manier waarop zij de gegevens zou vastleggen. Verweerster heeft hiermee niet zorgvuldig genoeg gehandeld.

Dit onderdeel is gegrond wat betreft de verantwoording van verweersters handelen door middel van het vastleggen van opdracht en wijze waarop de cliënt geïnformeerd is over doel en werkwijze in haar dossier.

onderdeel 3.

Het college overweegt hierover het volgende:

- de professionele relatie wordt bij beëindiging afgesloten met een evaluatie. In dit geval werd deze relatie afgebroken door X. Hij had achteraf geen behoefte meer aan nadere toelichting. Verweerster heeft op een later moment wel voor zichzelf een schriftelijke evaluatie opgesteld. Verweerster heeft geen gelegenheid gehad de professionele relatie met X. te evalueren. Zij had, gezien de omstandigheden, ook geen plicht hiertoe.
- Verweerster heeft aan X. voorgesteld om een maatschappelijke stage uit te voeren. Dit in het kader van handelingsgericht onderzoek. In een traject zoals hier aan de orde was is dit een aanvaardbare manier om tot handelingsadviezen te kunnen komen. Verweerster heeft hiermee niet onzorgvuldig gehandeld.

Het beroep van appelland betreffende dit onderdeel wordt verworpen.

Wat betreft het verzoek van appelland om de uitspraak dat verweerster door haar onprofessionele gedrag en gebrekkige verantwoordelijkheidszin het aanzien en het vertrouwen in haar beroepsgroep ernstig heeft geschaad overweegt het College het volgende:

- Weliswaar heeft verweerster in strijd gehandeld met enkele onderdelen van de beroepscode. Echter uit de processtukken blijkt ook dat haar handelen gericht was op het welzijn en het belang van haar cliënt. Zij heeft niet buiten haar bevoegdheden of buiten de grenzen van haar professionele deskundigheid gehandeld.

Het College kan appelland niet volgen in dit verzoek en verwerpt dit.

5.2 De beoordeling van het beroep van mevrouw Y.

onderdeel 1

- verweerster heeft een opdracht aangenomen van de schoolleiding. Verweerster moest een opdracht uitvoeren waarbij er sprake was van een situatie die om duidelijkheid en zorgvuldigheid naar alle partijen vroeg vanwege de ernst van de situatie waarin de verweerster deze opdracht kreeg. Immers, de mogelijkheid bestond dat uiteindelijk de onderwijsovereenkomst beëindigd kon worden. Deze opdracht is niet schriftelijk vastgelegd. Blijkens de processtukken is er in ieder geval verschil van interpretatie met betrekking tot de aard van de opdracht tussen de schoolleiding/bevoegd gezag en verweerster. Het vastleggen van de opdracht had dit kunnen voorkomen. Bij aanvang goed vastleggen van de opdracht in

het dossier biedt basis voor de verantwoording van het handelen van de pedagoog in het latere proces. Door dit na te laten heeft verweerster hier onzorgvuldig gehandeld. Het beroep van verweerster betreffende dit onderdeel wordt verworpen.

onderdeel 2

Het College verwijst voor haar eerste overweging terug naar de overwegingen bij klachtonderdeel 2 van appellant:

- “of en hoe zij X. heeft geïnformeerd over doel en werkwijze blijkt niet uit de stukken die verweerster heeft overlegd en onderdeel van haar dossier uitmaakten. Ook niet duidelijk is of zij X. heeft geïnformeerd over de aard van de gegevens die zij zou verzamelen en over de manier waarop zij de gegevens zou vastleggen.”

Overigens overweegt het College:

- de gespreksverslagen in het dossier over X. geven weliswaar indicaties over doelstelling en aard van de gesprekken. Doelstelling en werkwijze zijn, zoals eerder opgemerkt, echter niet expliciet omschreven in het dossier. Dan komt het neer op interpretatie hiervan uit hetgeen neergelegd is in de gespreksverslagen. Dit is onvoldoende om als verantwoording van het handelen van de pedagoog te kunnen dienen.
- de werkwijze bij handelingsgericht onderzoek ligt bij aanvang nog niet tot in detail vast. Dit is ook geen noodzaak. Het College ziet geen aanleiding om aan te nemen dat verweerster in dit geval geen afwegingen heeft gemaakt die tot een bepaalde lijn van handelen hebben geleid. Het dossier moet echter wel een neerslag zijn van het handelen en de keuzes en afwegingen die in dit proces worden gemaakt. Dit heeft verweerster achterwege gelaten.

Dit onderdeel van het beroep van verweerster wordt verworpen.

6. Uitspraak

Alles overwegende komt het College van Beroep tot de volgende uitspraak:

Het College van Beroep bevestigt de uitspraak van het College van Toezicht met de bovengenoemde overwegingen.

Het College van Beroep laat de maatregel van waarschuwing in stand.

Uitspraak aldus gedaan op 29 maart 2010 in de genoemde samenstelling.

Mw.dr.mr. M.E. Kalverboer, voorzitter

Mw.mr.drs. J. Pfeiffer, secretaris